

doma zaustavila življenjsko pot pridni gospodinjci Tončki Brumec po domače Koprivnikovi iz sel. Zadela jo je kap. Rajna je bila stara šele 43 let, izdihnila je po preteku par ur svojo blago dušo. Bila je vzgled dobre krščanske žene in skrbne matere, ki zapušta tri nepreskrbljene otroke in težko prizadetega moža. Ta se je vračal iz težke železničarske službe domov in nalezl na žalostno snidenje, ko je našel svojo pred dnevom še zdravo ženo v zadnjih zdihljajih. Pogreb rajne se je vršil ob veliki udeležbi župljanov dne 28. decembra. Pred hišo žalosti se je poslovil od rajne domačin Franc Koban, ob odprtem grobu pa domači g. župnik. Počivaj v miru, draga Tončka! Užalošeni hiši Brumcevi, kamor zahaja naš prijatelj »Slov. Gospodar«, iskreno sožalje!

Razbor pri Slovenjgradcu. Dež in sneg pred božičem sta kopala jamo mrličem; prav zadnji teden smo imeli kar pet mrličev. Med temi smo v lepem sprevedu naših malčkov pod vodstvom g. žolskega upravitelja in g. župnika spremili od Peččarjeve hiše na pokopališče 14letno odlično in pridno učenko Kristlao Rebernik. Ni še cerkvenik spustil vrvi od zvonov, že je moral zopet potegniti, ker je mirno v Gospodu zaspal naš predobri hišni oče, dolgoletni občinski odbornik in do svoje smrti cerkveni ključar Marko Praprotnik, p. d. Ladinek. Na božično biljo popoldan smo ga

spremili k večnemu počitku. V ganljivih besedah se je poslovil od njega domači g. župnik, 62 let star zapušta ženo ter sedem otrok, štiri še nepreskrbljene. Vseh umrlih v preteklem letu smo imeli 21.

Podgorje. Pri nas je lani umrlo osem ljudi. Med njimi je bil najstarejši moški 81 letni Knap Jurij, pridni gospodar in dolgoletni cerkveni ključar, najstarejša ženska pa 84letna Jevšnik Marija. Po večletni bolezni se je preselila v večnost Zupanc Terezija, kmečka hči. Voljno in vdano je prenašala svoje trpljenje. Pred božičnimi prazniki smo pa spremljali k zadnjemu počitku Anželek Frančiško, dobro in skrbno mater, staro 43 let, iz Razbora, in Sušec Franca iz Vuhreda. 25 let je vestno in pridno služil svojemu gospodarju. N. p. v. m.

Prihova pri Konjicah. V Maribor v bolnišnico je šel umret tukajšnji bivši lovec graščine Windischgrätzove, g. Ivan Bečan, Sorodniki pa so ga prepeljali na dom in je bil tu pokopan na našem pokopališču na Štefanovo po pozni maši. Zbralo se je izredno veliko ljudi pri pogrebu, zlasti lovec, njegovih prijateljev. Lepo je bilo videti, ko je jema slovo od pokojnega lovski načelnik iz Oplotnice in ko so lovci nametali zelenih vejic v odprti grob. Zapušta še živega očeta, ki je še v službi kot lovec, mlado vdovo in hčerko. Naj počiva v miru!

Režijo je vodil visokošolec Kolarič. Dekletom in režiserju čestitajo gledalci in žele še novih uspehov.

Št. Ilj pri Velenju. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 12. januarja ob treh popoldan ganljivo izseljensko igro »Za srečo v nesrečo«. Prijatelji, pridite, nikomur ne bo žal Društvena dvorana bo zaka!

DRUŠTVENE VESTI

Spuhlja pri Ptuj. Na Štefanovo je priredilo kmetijsko bralno društvo predstavo »Na krivih potih«. Igrala so sama dekleta in prav dobro.

Vojna v vzhodni Afriki.

Italijani so si nakopali ogorčenje celega sveta.

Vojno z Abesinijo je skušal Mussolini opravičiti pred svetom z izgovorom, da so Abesinci divjaki in jim bodo prinesli Italijani civilizacijo. Kako zgleda italijanska »civilizacija« v Abesiniji, sedaj vidi in se zgraža nad njo celi svet. Italijani so tepeni, kjerkoli se pokažejo. Neprestani porazi Mussolinija nepopisno grizejo in radi tega se skuša znošiti nad Abesinci s pomočjo bombnih letel. V zadnjem času italijanski letalci neusmiljeno bombardirajo in uničujejo vsako večjo abesinsko naselbino, dobro vedo, da jim Abesinci zaenkrat v zraku še ne morejo doživeti, ker so njihova bojna letala šele na poti.

Italijanski piloti so doslej pogazili že vse mednarodne pogodbe in jim ni sveta niti zastava Rdečega križa, kar so že parkrat na prav barbarski način dokazali.

Najnovejša poročila iz Addis Abebe od 31. decembra pravi, da so Lahii uničili z zračnimi bombami za Abesince delujočo bolnico švedskega Rdečega križa v Dolo ob meji abesinske pokrajine Ogaden in italijanske Somalije na južnem bojišču. Smrtna žrtev bombardiranja z zastavami Rdečega križa označene bolnišnice v Dolo je postalo 30 Abesincev. Ranjenih je 50 in med temi šef bolnice šved dr. Hylander in njegov pomočnik. Italijanski letalci niso samo metali bomb, ampak so obstreljevali bolniške šotore tudi s strojnimi.

Nad tako laško »civilizacijo« se upravičeno zgraža celi svet in želi, da bi Abesinci pošteno obračunali z italijanskimi kulturpomočmi.

Smrt enega in izpoved drugega ranjenega zdravnika.

Od italijanskih letalcev pri Dolu ranjeni švedski zdravnik dr. Lundström je podlegel poškodb. Drugi ranjeni švedski zdravnik dr. Hylander se je vrnil v Addis Abebo, kjer je podal o divjaškem bombardiranju švedske bolnice pri Dolu obširno izjavo. Med drugim pravi šved, da so krožila italijanska letala že pred bombardiranjem nad šotori švedske bolnice in so jih obstreljevala iz strojne. Z bombami so prišli nad bolnico Italijani pozneje in so jih vrgli najmanj 200. Istočasno, ko so usodopolno eksplodirale bombe, so se spustila nekatera italijanska letala prav nizko in so kosila po šotirih švedskega Rdečega križa iz strojnih pušk. Šotore z ranjenci je zadelo najmanj 400 krogel iz strojne.

Nadaljna bombardiranja in strupeni plini.

Abesinska vlada je izdala uradno poročilo, v katerem trdi, da so zmetala italijanska letala na pokrajino krog mesta Makale na severu nad 10.000 bomb. Italijani se poslužujejo tudi bomb s strupenimi plini. V poslednjih dveh tednih so pripeljale italijanske ladje v Eritrejo 53 ton strupenih plinov.

Angleži javljajo, da so bombardirali Italijani na jugu pri Dagaburju bolnico egiptiskega Rdečega križa in mesto Harar, kjer se nahaja glavni stan južne abesinske vojske.

Deževje.

Na abesinskem bojišču na severu in na jugu je nastopila takozvana mala deževna doba,

ki ovirna zadnje čase na obeh straneh take večje bojne pohode in napade. Deževje izrabljajo Italijani za bombardiranje iz zraka, da bi s tem prikrili svoje velike poraze na severu. Kakor hitro se bo vreme zboljšalo, bodo pričeli Abesinci z večjimi prodorji tudi na jugu.

Obupen položaj italijanske armade.

Maršal Badoglio je sporočil Mussoliniju, da niti misliti ni na kako uspešno ofenzivo, ako mu ne pošlje iz domovine povsem nove armade 150.000 mož. Če maršal ne bo dobil pomoči, se bo moral umakniti iz vseh dosedanjih postojank.

Italija ima dosežaj v vzhodni Afriki poleg divizij afriških askarov 260.000 mož. Od teh je bilo prepeljanih v domovino 35.000 ranjenih in bolnih. Okrog 20.000 ranjencev in bolnikov je po raznih bolnicah v Eritreji in Somaliji. Ena divizija je bila odposlana iz vzhodne Afrike v Libijo na severu Afrike. Maršal Badoglio razpolaga z 200.000 evropskimi vojaki in šteje njegova armada z domačini askari 260.000 mož. Ta armada je bila že večkrat občutno porazena in ni pričakovati od nje nobenih uspehov. Tudi italijanski letalski napadi niso prinesli pričakovanih uspehov, ampak so ravno nasprotno izzvali po celem svetu ogorčenje in obsodbo!

Abesinci Italijane daleč nadkriljujejo glede števila in so se že v uporabi modernega orožja tako izvežbali, da prav nič ne zaostajajo za evropskim vojaštvom. Največje upanje za bodočnost pa dajejo Abesincem dosedanje zmage na vseh frontah.

Položaj italijanske armade v vzhodni Afriki je obupen.

Peter Rešetar rešetari.

Vsi so prihajali, njega ni blo... Čakali smo v Mariboru gospoda exbana, gospoda exministra, gospoda voditelja slovenskega naroda. Pa vsi so prihajali, njega ni blo... Ni čuda, da je sam gospod Navačan bil slabe volje in je razsajal po mariborskih ulicah, da je policija postala pozorna na njega. Zdaj ni prijetno hoditi med narod, ki se nič več ne zbere, če sliši, da bi naj prišel ta in ta.

Fronte ne bo! V Celju so sklenili, da bodo fronto ustanovili, pa so se celo generali razgubili, kje bi naj še moštvo dobili! Tak »pokret« se nam res smili!

Fronta je! O neki drugi fronti pa so govorili, da je ne bo, to je o »Delavski fronti«, pa je vendarle izšla za novo leto, ker tudi preje ni imela v načrtu iziti. Ta fronta pa ima mnogo moštva, ki samo določa in zbira svoje vodje in ko bo pripravila

ljena, pojde v oženjivo! Se jaz, Peter Rešetar, sem vesel te nove fronte!

Mobilizacija v Mariboru. Italijani so tudi v Mariboru razglasili mobilizacijo. Znano jim je, da baje tukaj prebiva neki gospod, ki jim je v svetovni vojni šel zelo na roko. Upajo, da se bo tudi sedaj zglasil in bo šel v Abesinijo, stopil v abesinsko vojsko in prepeljal Abesince k Italijanom. Kdor tega gospoda pozna, ga naj opozori, da naj se kmalu zgasi, ker sicer bo prej vojne konec.

Tako daleč sankcije ne segajo. Iz neke občine nam pišejo, da imajo tamkaj nekega laha za župana in vprašujejo, če segajo sankcije tako daleč, da bi ta ne smel več biti župan. Angleška vlada je odločila, da lahko ostane do bodočih volitev, tedaj pa naj občani sami napravijo red.

Po Dravski dolini se zelo zanimajo za mene in me vprašujejo, zakaj nič ne napišem o razmerah v tej dolini. Naj sprejmemo moje opravičilo, da o

mrtevcih ne govorim rad, to pa velja tudi o političnih mrtevcih.

Neroden zidar. Pri zidanju velike stavbe JRZ v Beogradu je neki polir Aša padel z odra in so ga spravili domov v Knjaževac. Za njegovo mesto je prosilo na tisoče drugih. Za enkrat se ne potrebuje nihogar, stavba gre itak hitro od roki!

Proti rdečici, ki se je polastila mačkovih krogov po Hrvaškem, je moral Maček vendarle izdati recept. V njegovih vrstah se je namreč pojavil komunizem, ki hoče, da se kmetu vzame zemlja in da se ga napravi za državnega hlapca. Te ga pa Maček ne more sprejeti v svoj seljaški program. Koliko bo cepljenje po tem receptu pomagalo, se bo šele videlo.

Trozveza. Da bo naš boj uspešnejši, smo napravili trozvezo: Fertavčkov Gusti, Kurečukova Neška in jaz, Peter Rešetar. Še bo lušno!

Poslednje vesti.

Politične vesti iz naše države.

Dva ministra v Sloveniji. Radi pravoslavnih božičnih praznikov je zavladalo zadnje dni v Belgradu popolno politično zatišje. V nedeljo dne 5. januarja se je pripeljal v Slovenijo na Bled vojni minister Peter Živković. Vojni minister se bo na Bledu odpočil. Minister dr. M. Krek je na Kraljevo obiskal Slovenijo in je imel dne 6. januarja sijajno zborovanje v Dobropolju, Semiču in v Metliki.

Politične novice v drugih državah.

Anglija je začela ovirati madžarski izvoz. Madžarska se poleg Avstrije ni priključila sankcijam napram Italiji in radi tega so začeli Angleži prav občutno ovirati madžarski izvoz.

Italijansko-avstrijsko in madžarsko priateljstvo v opasnosti. Ker se je postavil predsednik Združenih ameriških držav za mir in proti Italiji, ki je prekršila splošno stremeljenje po miru, zatrjujejo v dobro poučenih krogih, da bosta tudi Madžarska in Avstrija opustili brezpogojno podpiranje Italije. Sedaj je že jasno, da postaja položaj Italije nevzdržen in so Italijani povsem osamljeni.

Odpor proti politiki Mussolinija. Na volilnih mestih v Italiji že ni več sloge in popolne udanosti Mussoliniju. Največ je pripomogel k nesoglasju v velikem fašističnem svetu maršal Badoglio, ki je napravil v Abesiniji še one uspehe, katere je priboril Italijanom njegov prednik maršal de Bono. V velikem fašističnem svetu so proti nadaljevanju dosedanje politike v abesinski vojni. Naravnost ogorčen je fašistični svet radi Badoglijeve najnovejše zahteve, naj mu pošljejo iz domovine najmanj 150.000 mož, sicer se bo moral umakniti na vseh bojiščih. Da postavijo Italijani na noge novo armado za Abesinijo, bi bila potrebna nova mobilizacija, kar pa bi povzročilo večje nemire, ker se že sedaj manjši oddelki upirajo prevozu v Abesinijo. Le Mussolini in njegova ožja okolica so proti vsakemu popuščanju in za nadaljevanje vojne z Abesinci.

Domače novice.

23letnica župnikovanja. Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici smo prejeli naslednje

poročilo o duhovnikovem jubileju: »Pasi moje ovce, pasi moja jagnjeta!« S temi besedami je Kristusov namestnik na zemlji pred 25 leti poslal našega preč. g. župnika Alojzija Zamudo v našo črešnjevsko faro kot župnika. Dne 1. januarja pred 25 leti je prišel gospod župnik k nam in na novega leta dan se je ves naš Črešnjevce odel v praznično obleko, da dostojno proslavi ta srebrni jubilej priljubljenega nam dušnega pastirja. Na starega leta dan je vse, staro in mlado, hitelo kinčat župnijsko cerkev in župnišče ter postavljat slavoloke. Na predvečer so cerkveni pevci pod vodstvom g. organista Močnika v navzočnosti velikega števila mladine zapeli podoknico kot začetek slavnosti. Na dan jubileja, ko se je cela narava z nami veselila, saj je bil tako lep in prijeten dan, se je naše ljudstvo dolgo pred določeno uro začelo zbirati pred župniščem, da svojega jubilarita spremi v hišo božjo. Po pozdravih in častitkah, katere je v imenu moških izrekel kmet Pučnik, za Marijino družbo Jurčič, v imenu šolske mladine Goričan in Pučnik, se je razvil veličasten spreved z zastavami na čelu od župnišča v cerkev. V cerkvi je v cerkvenem govoru v imenu faranov zahvalil jubilarita prečastiti g. dekan Ozimič iz Laporja. Pri slovesni sv. maši, katero je opravil slavljeneč, je naše dobro ljudstvo prosilo Boga, naj ohrani našega preč. g. župnika še mnoga leta pri nas!

Znani veletrgovec umrl. V Brežicah je zatisnil v Gospodu svoje oči tamošnji veletrgovec g. Fran Lipej. Rajni je stal vedno neomahljivo v naših vrstah in je bil spoštovan in vpliven v celi Sloveniji. Truplo pokojnega so prepeljali v Zalec, kjer je bil pokopan dne 8. januarja t. l. Blagopokojnemu kremenitemu značaju bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalim naše sožalje!

Dva izredna pogreba. Iz Prihove pri Konjicah poročajo: Na novega leta dan smo imeli dva pogreba obenem. Pokopali smo najstarejšega moža v župniji Kmetec Jožefa iz Raskovca, po domače Stargurjeka, in najstarejšo ženo Marijo Bezget, po domače Jurencu iz Barja. Pri teh pogrebih je to zanimivo, da sta bila vsak po 89 let stara, oba rojena leta 1846, oba vdovca, da sta umrla oba istega dne 30. decembra 1935 in da sta si bila še malo v sorodu. Zato se je zbralo veliko število pogrebcev.

Tatovi na delu. Mariborskemu mesarju Antonu Flisu je nekdo sunil denarnico s 3500 Din. Blažu Ruganu iz Spodnje Počehove pri Mariboru so odpeljali iz kleti 200 litrov vina. V hiši posestnika Jožefa Ferlinca v Kamnici pri Mariboru je ukradel neznanec zlato verižico in več drugih predmetov za 1500 Din.

Prijet vlomilec. Po našem poročilu je bilo v Mariboru v Aškerčevi ulici vlomljeno s pomočjo »svinjske noge« v železno blagajno tvrdke Suppanz. Vlomilec je odnesel 2263 Din. Policija je uzmoviča hitro imela. Zaprlji so 31letnega Ivana Gaspurja in so ga po zbranih dokazih na policiji izročili sodišču. Prijeti trdi, da je vrgel denar in svinjsko nogo v Dravo, a ga je gotovo skril za čas, ko bo prestal kazen.

Potvorjene 10dinarske kovance so izsledili v Mariboru.

Pasja steklina se je pojavila v Budini pri Ptuj.

Drzen vlomilec v rokah pravice. Pri posestniku Kapiču v Trzinu pri Kamniku se je oglasil mlad vlomilec, ko je bila doma samo 7letna deklica, vsi drugi pa so bili pri jutrajni sv. maši. Vlomilec se je splazil na podstrešje, kjer je prebil zid, se splazil skozi odprtino v sobo in od tam v srednje prostore, ne meneč se za otroka. V kašči je odprl omaro in odnesel iz nje 1250 Din. Drznega mladostnega nepridiprava so orožniki hitro izsledili in so ga oddali v zapore v Kamnik.

Vlomilci odnašajo tudi hranilne knjižice. V Ljubljani v bližini cerkve sv. Jožefa je bilo vlomljeno v neko stanovanje. Vlomilec je odnesel poleg gotovine 300 Din še dve hranilni knjižici, ki sta izstavljene od ljubljanske mestne hranilnice. Ena se glasi na 15.000 Din, druga na 3 tisoč Din.

Zanimiva pravda, ki bode predvidoma trajala tri leta. Posestnika, vpokojena rudarja Valentin Grčar in Alojzij Jerman iz Podkrajja pri Zagorju sta vložila pri okrožnem sodišču v Ljubljani odškodninsko tožbo proti Trboveljski premogokopni družbi ali s kraticami TPD. V tožbi zahtevata vsak po 90.000 Din odškodnine od družbe, ker sta se njuni hiši radi izkopavanja premoga skoraj porušili, in so iz istega vzroka nastale tudi razpoke na obeh posestvih. TPD se noče ukloniti zahtevam oškodovancev. Zaslišana sta bila v zadevi strokovnjaka in sicer: vseučilišna profesorja kot izvedenca, Ljubljansko sodišče se je postavilo na stališče, da ima rudarenje za posledico poškodbo hiš in posestnih parcel. Končno sodbo bo izrekel stol sedmorice v Zagrebu. Zagrebska razsodba bo tvorila podlago za poznejše odškodninske tožbe. Predno bo pa izšla glavna razsodba, bodo minula tri leta.

Sanatorij dr. Ipavice Benjamin, specialist za ženske bolezni in porode, Maribor, Tomšičev drevored št. 4. I. razred Din 65.—, II. razred Din 55.—, III. razred Din 32.50. Drugih plačil ni.

Dopisi.

Razbor pri Slovenjgradcu. Rojstev je bilo lani v naši župniji 13. Namesto umrlega cerkvenega ključarja je bil na starega leta dan izvoljen soglasno Fortunat Hudej. Bog dal, da bi v vsakem oziru zadostil svoji službi Pomenljiv dan smo imeli 8. decembra, ko je pristopilo kar 19 oženjanih deklet k mizi Gospodovi ter so bile vpelja-